

Dato: 26. november 2009
Kontor: Danskuddannelsesen-
heden
J.nr.: 09/09923
Sagsbeh.: JEL

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 20. november 2009 (L 64 – bilag 3)

Spørgsmål 5:

”Ministeren bedes kommentere Dansk Arbejdsgiverforenings bemærkninger til klippekortsmodellen, jf. Dansk Arbejdsgiverforenings høringssvar side 2, og uddybe overvejelserne for og imod en mere fleksibel model end den i lovforslagets foreslåede.”

Svar:

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) giver i sit høringssvar udtryk for, at der bør arbejdes videre med at fremme fleksibiliteten af danskuddannelserne, så det bliver nemmere for beskæftigede at tilrettelægge undervisningen, så det passer til den enkeltes situation og arbejdsmarkedets behov. DA foreslår, at dette f.eks. kunne ske ved, at beskæftigede får ret til at få forlænget den treårige uddannelsesperiode, hvis de i væsentligt omfang har været i beskæftigelse de første tre år i Danmark.

Det kan oplyses, at det følger af danskuddannelsesloven, at en udlænding har ret til op til tre års danskuddannelse. De enkelte danskuddannelses tilbud er tilrettelagt således, at det er muligt for den enkelte udlænding at gennemføre uddannelsen inden for denne frist.

I nogle tilfælde kan en udlænding have vanskeligt ved i perioder at følge uddannelses tilbud. Det følger i den forbindelse af danskuddannelsesloven, at udlændinge – under visse betingelser – har ret til yderligere danskuddannelse. Det gælder f.eks., hvis udlændingen på grund af beskæftigelse af et omfang på mindst 30 timer om ugen, har været forhindret i at følge undervisningen. Det gælder ligeledes, hvis udlændingen har været forhindret i at deltage i undervisningen pga. sygdom. Der henvises til bestemmelsen i § 2, stk. 5, i danskuddannelsesloven.

Dertil kommer, at en kommunalbestyrelse altid har mulighed for at tilbyde yderligere danskuddannelse til en udlænding, der ikke har gennemført den tilbudte uddannelse, jf. herved lovens § 2, stk. 6.

De gældende regler indebærer således, at en udlænding, når der foreligger en rimelig grund til fraværet, har ret til yderligere undervisning. Der følger derimod ikke af reglerne nogen adgang for en udlænding til mere frit at vælge at blive væk fra undervisningen for senere at stille krav om at modtage denne undervisning. I den forbindelse varetager det treårige danskuddannelses tilbud også et integrationsmæssigt hensyn, idet den enkelte udlænding tilskyndes til at deltage i danskuddannelsen og gennemføre denne hurtigst muligt for dermed at styrke mulighederne for en vellykket integration i det danske samfund.

Det har været overvejet, om det treårige danskuddannelses tilbud skal erstattes af en klippekortsordning, hvor danskuddannelsen tilbydes over en femårig periode, og hvor den enkelte udlænding kan vælge i perioder ikke at følge undervisningen.

Det er dog Integrationsministeriets opfattelse, at det – på baggrund af en samlet afvejning af de forskellige hensyn – ikke er hensigtsmæssigt at indføre en klippekortsordning.

Til støtte for at indføre en klippekortsordning taler, at en udlænding med en sådan ordning mere frit kan beslutte, om udlændingen i perioder ikke ønsker at følge danskundervisningen på grund af arbejde eller andre forhold, uden at dette kan have konsekvenser for omfanget af det samlede undervisningstilbud.

Det har endvidere været anført, at en klippekortsordning, hvorved danskuddannelses tilbudet forlænges til fem år, vil styrke svagere kursisters muligheder for at gennemføre danskuddannelses tilbuddet, herunder f.eks. kursister, der på grund af sygdom eller lignende kun kan følge et mindre antal timer per uge.

Det er dog ministeriets opfattelse, at de gældende regler tilgodeser behovet for et fleksibelt danskuddannelses tilbud samtidig med, at hensynet til at sikre, at udlændingen følger danskuddannelsen og dermed styrker deres integration, varetages.

For det første er det vigtigt, at udlændinge hurtigst muligt tilegner sig det danske sprog til gavn for deres integration i det danske samfund, herunder deres muligheder for at kunne varetage et arbejde. De gældende regler sikrer, at udlændinge tilskyndes til at følge undervisningen og opnå kendskab til det danske sprog.

Det synes derimod ikke hensigtsmæssigt, hvis en udlænding – på baggrund af en klippekortsordning – f.eks. vælger at udskyde sin deltagelse i danskuddannelsen i f.eks. to til tre år efter sin ankomst her til landet. Dette vil vanskeliggøre den pågældendes integration i det danske samfund.

Det kan for det andet anføres, at formålet med det i lovforslaget foreslåede initiativ 'intro-dansk' er at imødekomme behovet for, at udenlandske arbejdstagere hurtigst muligt lærer

dansk, og initiativet er dermed i overensstemmelse med et tidligere fremsat ønske fra Dansk Arbejdsgiverforening.

For det tredje indebærer klippekortsmodellen en risiko for, at de udlændinge, der i længere perioder ikke følger danskundervisningen, mister de tillærte dansksproglige kompetencer, og at de – når de vælger at genoptage undervisningen – derfor skal indplaceres på et lavere modul end det, de forlod. I den sidste ende kan det betyde, at de ikke når niveauet for de afsluttende prøver, når klippekortet udløber.

Og for det fjerde lægger jeg generelt afgørende vægt på et hurtigt integrationsforløb, hvoraf danskuddannelserne udgør et centralt element.

For så vidt angår de svagere grupper af udlændinge, der kan have vanskeligt ved at nå at gennemføre deres danskuddannelses tilbud inden for den treårige uddannelsesperiode, bemærkes følgende:

Den enkelte kommunalbestyrelse kan beslutte at tilbyde udlænderen yderligere danskuddannelse, hvis den pågældende ikke gennemfører uddannelses tilbuddet inden for den treårige periode. Dertil kommer, at en udlænder, der modtager forsørgelsesydelse som f.eks. starthjælp, kan tilbydes danskuddannelse som led i aktivering.

Det er ministeriets opfattelse, at det er mest naturligt, at det er kommunalbestyrelsen, der må tilrettelægge uddannelses tilbuddet til en udlænder, der f.eks. på grund af traumer, har vanskeligt ved at deltage i undervisningen. Det er således kommunalbestyrelsen, der må sikre, at den enkelte udlænder får et tilbud, der tilgodeser den enkeltes behov og muligheder. Skønner kommunalbestyrelsen, at udlænderen har behov for yderligere undervisning, kan kommunalbestyrelsen frit tilbyde dette.

Det skønnes derimod ikke hensigtsmæssigt – gennem en klippekortsordning – at overlade tilrettelæggelse af danskuddannelses tilbuddet til f.eks. en traumatiseret udlænder og give denne mulighed for at udeblive fra undervisningen i længere periode, når der netop er behov for en håndholdt indsats fra kommunens side over for den pågældende.

Jeg kan endvidere oplyse, at kommunalbestyrelsen har pligt til at forlænge den treårige uddannelsesperiode, hvis udlænderen på grund af sygdom, traumer eller handicap har været afskåret fra at deltage i danskuddannelse.

Og endelig kan jeg oplyse, at tilrettelæggelsen af danskuddannelserne allerede i dag er meget fleksibel, og at mange sprogcentre tilbyder mulighed for danskundervisning om aftenen og i weekender.

Jeg finder derfor, at der allerede med de gældende regler er gode muligheder for at tage hensyn til de beskæftigede udlændinge.

